

1.
Lieber Pacius!
Hjertanskäre Vän och gamle
kunds förvandt!

Ären droppa ned på vä-
ra böjda hjessor, och Gud
vars lofvad för allt hvad
han gifvit och allt hvad
han tagit!

Jag hoppas, att kvar-
levorna af din gamla
stridsrustade bataljon, för-
stärkte med unga, skola i
morgon salutera, som all-
tid för, veteraner, sin chef,
med Suomis sång. Dessa to-
ner skola leva längre än
du och jag, de skola al-

drig dö bort, så länge finsk
natur, och finsk folkande
gentjuda i dem. Hvad är
det mer, om vi blifva
gamla, när våra visor för-
blifva evigt unga? Och när
vi en gång alla - diktare och
sångare - ilat med toner,
nå "bort från Finlands
strand", hör, då blandas
sig alltid med detta "farväl"
ett "lefve du högt" - och detta
lefve, det går genom alla
tider, därför, att det rike
mer gäller oss, utom "Vårt
land", som vi älskat och
som vi besjungit.

Jag tänker uppå, att sän-
gens dag den 19 Mars bär
namnet Josef. Som en Jos-
ef har da kommit till oss

att tyda våra drömmar,
och ingen annan har tydt
den i väljord som Fredrik
Pacius, ej heller skall nå-
gon annan i tidernas
tider tyda den så. En
gång tänd, skall Promethei
quista gå med allt klara-
re ljus till kommande släg-
ter, och hon skall värdas
och älskas af andra, så-
som af dig, ty det odöd-
liga vore icke odödligt mer,
om det skulle komma sig
ut i ett menniskolif. Men
det, som du gjort och som
ingen mer kan göra om,
det är början. Det är blott
en gång, en enda, som en
värvande quista kan tän-
das i folkens lif, och hvad

derefter kommer, det utgår
allt ifrån denna början. In-
gen Lomrot kan mera san-
la en Kalevala, ingen Ru-
neberg kan mera skriva
"Vårt land", ingen Pacius
kan mera gifva det vis-
gar. Se det hvar för du
i din konst står ensam
och skall stå ensam, hven-
är må efterfölja! Var nöjd
att du dock har upprätt
en sådan lott och efter-
lemnat ett sådant spår!
I ditt första fädernesland
skulle du utan gusägel-
se vunnit ett aktadt, må-
härda ett stort namn i
din konst, nven dock sou-
er bland de många. I
ditt andra fädernesland

Pacius 18.3.86

2.

har du varit mer, du har
eröfrat ett nytt rike åt dens
na din älskade konst, och
det blis din minnesvärd,
med eller utan ärestades.

Lieber Pacius, om du har
77 skäl att invända mot
den eviga urgolouen, så
glöm den den 19 Mars!

Var urg i dina blomstrar,
de toner!

Jag ville så gärna trycka
din hand, nu som förr,
men stannar hemma med
minn katarrh. Gud väl-
signe dig nu och alltid!

Min hälsning till Nira,
barnen, barnabarnen och
sångkören, med uppmaning
att lyssna, om ej den för-
sta lärkan drillas i skogen!

Hon skulle illa veta sin dag,
om hon nu försummar mig.

Och, som fört, är jag i unga
och gamla minnes häg-
konst

din trogne och förtrogne
L. J.

Pjörkudden 18 Mars 1886.